

Ajutorul venit din Locul Sfânt

Ajutorul venit din Locul Sfânt

„Cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea!” (Isaia 40.31)

Ar trebui să îmbrăcăm caracterul de călători plini de încredere, nu pe acela de călători obosiți. Nu trebuie să spuneți că sînteți bătrîni, ca și cum ați fi obosiți. Cu toate că este „Cel bătrîn de zile”, Domnul nu este niciodată obosit. Trebuie să vă reînnoiți puterile ca vulturul, ca să purtați roade și la bătrînețe.

Izvorul unei adevărate puteri se găsește în harul Domnului. Omul firesc din noi îl disprețuiește totdeauna pe Domnul Isus, ca fiind singurul izvor de putere și de orice binecuvîntare.

Dacă drumul Său este „prin Locul Sfînt”, el este și „prin mare” (Psalmul 77.13,19); și dacă sîntem acolo cu El, marea se supune puterii Sale, dar nimănui altuia, să știm! Cînd El lucrează, ea se potolește îndată. Dacă Domnul însuși n-ar fi fost lucrătorul, cît ar fi de nereală pretenția de a atinge toate sufletele care sînt în nevoie! De asemenea este o mîngîiere în a putea privi la El, pentru ca privirea Sa și harul Său să-i atingă.

N-am decît o vorbă bună să vă adresez: „STAȚI CÎT MAI APROAPE DE DOMNUL ISUS HRISTOS!” Veți cunoaște că acolo veți găsi bucuria, puterea și acea cunoaștere a dragostei Sale care susține pretutindeni și face să fie adus tot restul la nimic.

În El este fericirea noastră și viața noastră. „Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi!” (Psalmul 46.1). Silințele omenești închid ușa acestui ajutor.

Nici o combinație omenească nu este bună niciodată. La timpul Său și în felul Său, Dumnezeu va interveni. Silințele omului dovedesc lipsa lui de credință și de pace; planurile sale și proiectele sale sînt simple lucrări ale firii. Căderea urmată de Domnul meu L-a condus lîngă Dumnezeu și Tatăl Său, acolo unde este acum așezat scaunul de domnie.

Pentru a-L ajunge, am puterea Lui în tot timpul drumului!

Datoria ne duce totdeauna în greutăți, dar ceea ce ne mîngîie este că Dumnezeu este cu noi totdeauna și că biruința este sigură.

Ocupați-vă cu Domnul Hristos, pentru a fi înprospătați și întăriți! Este un mare lucru de a trece prin suferințe cu El; ele se transformă atunci în izvoare și cu ele harul coboară asupra noastră. Rugați-vă pentru sfinți, pentru ei toți; aduceți durerile lor la Domnul Isus și, în propriul vostru duh, aduceți-L pe Domnul Hristos la toate durerile.

Sînt foarte încurajat la gîndul că, privind la Domnul Hristos, nu numai că văd, dar chiar și găsesc ceea ce trebuie să fiu. „Am primit din plinătatea Lui și har după har” (Ioan 1.16).

Am, în general, multe lucruri care cîntăresc greu asupra mea, în sfera răspunderii mele; dar le depun înaintea Aceluia a cărui putere se ridică deasupra a tot ceea ce această sărmană lume poate să cucerească și pentru care orice greutate este ușoară. El dirijează toate lucrurile după sfatul voii Sale!